

Christoph Redecker

**Programma, Quo Viri Maxime Reverendi, Nobilissimi, Atq[ue] Excellentissimi Dni.
Michaelis Siricii, S.S. Theol. Doctoris ac Prof. Publ. ... Superintendentis ...
Consilarii ... Consistorii Ducalis Adessoris Gravissimi, Funus Güstrovi[i] Hodie
VIII. Septembris Solemnissime Deducendum**

Rostochi[i]: Wepplingius, 1686

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774759135>

Druck Freier Zugang

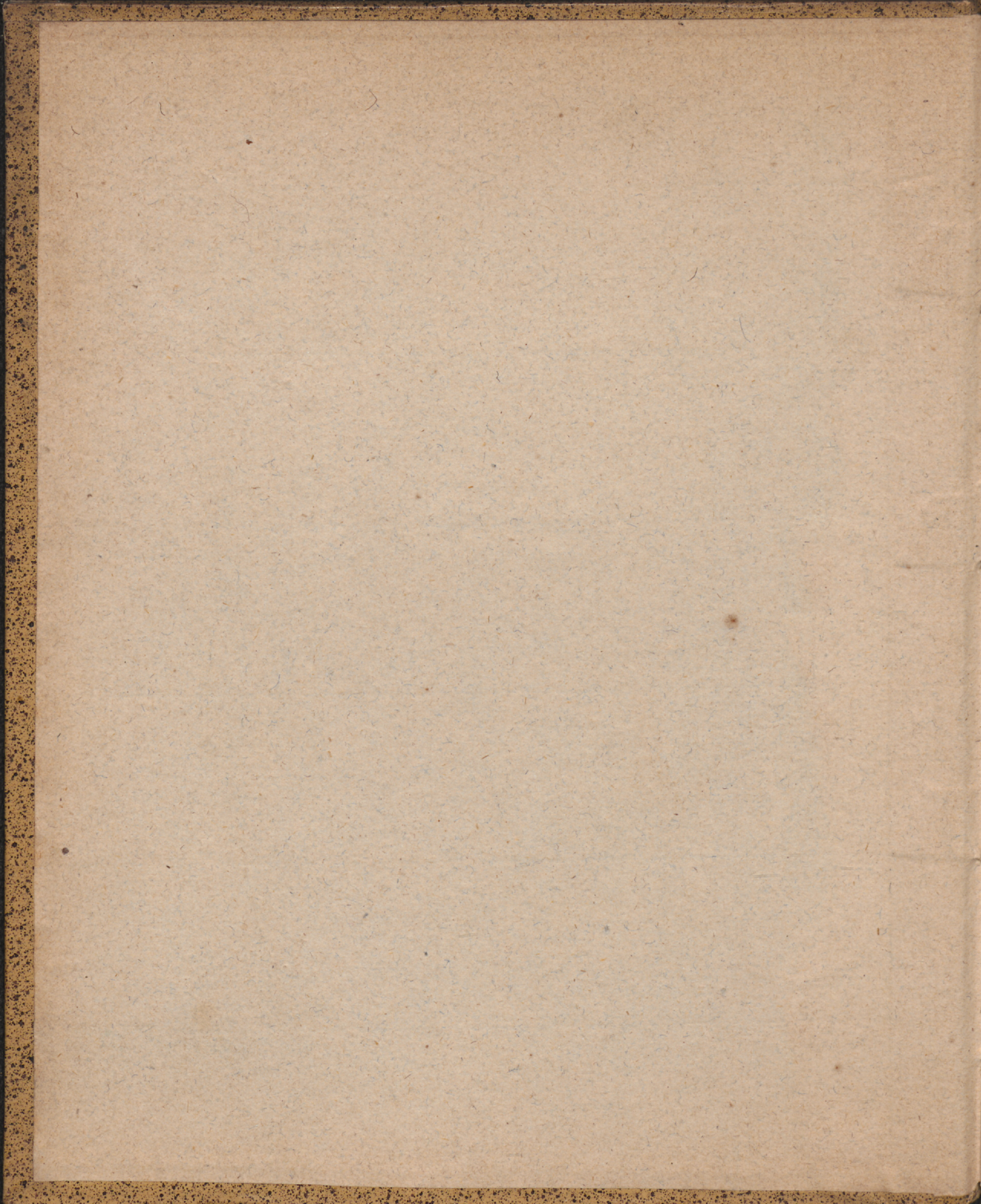

Redeker, Chr.,
in
M. Siricius,
ed. I. 1685,
ed. II. 1686.
Rostock.

7.

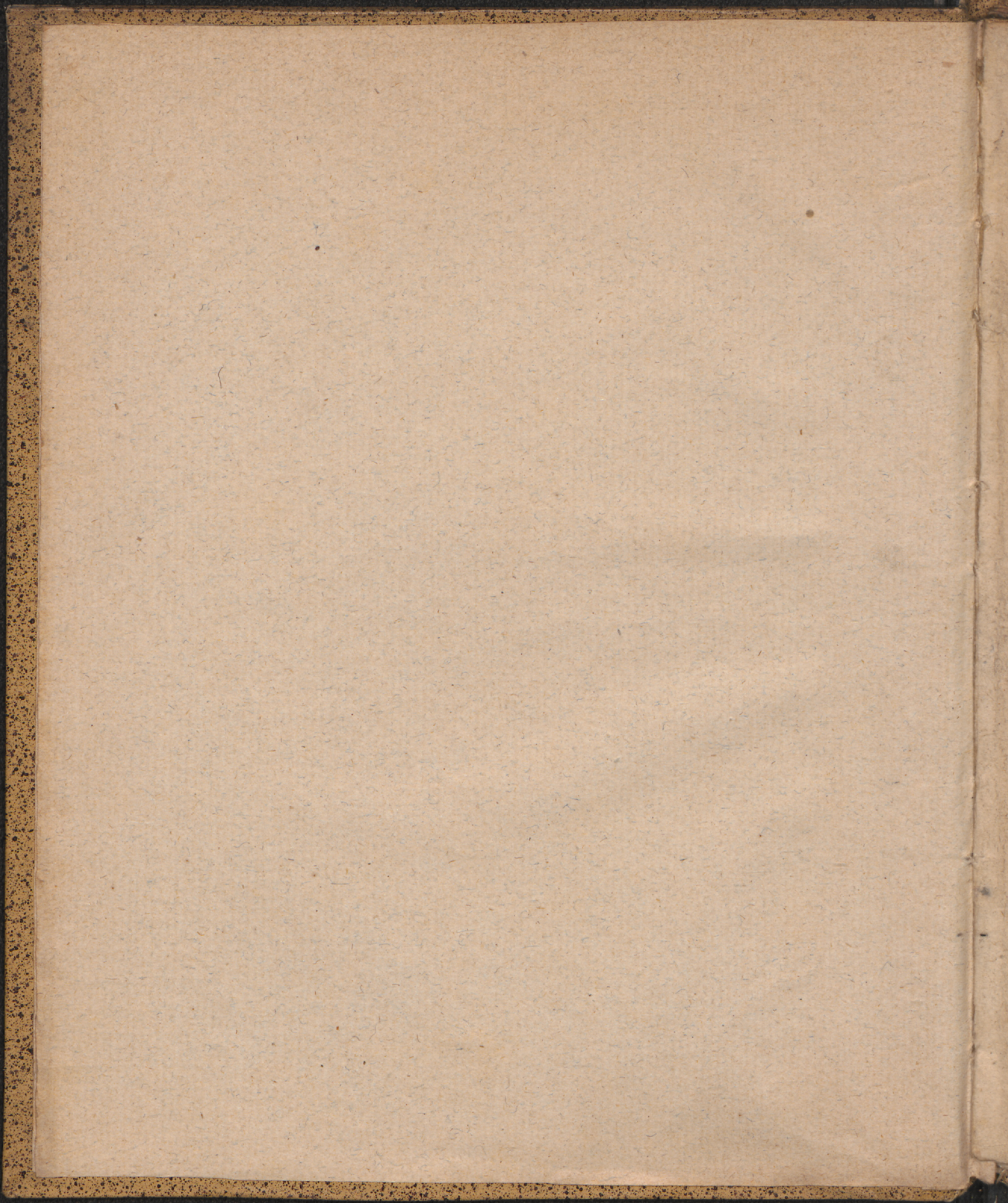

PROGRAMMA

^{2^{do}}
VIRI

MAXIME REVERENDI, NOBILIS-
SIMI, ATq; EXCELLENTISSIMI

DNI. MICHAELIS SIRICII,

S.S. THEOL. DOCTORIS AC PROF. PUBL:

CELEBERRIMI, DIOECESEOS ROSTOCHIENSIS SUPERINTEN-

DENTIS VIGILANTISSIMI, CONSILIARII ECCLESIASTICI

DIGNISSIMI, CONSISTORII DUCALIS ADSESSORIS

GRAVISSIMI,

FUNUS GÜSTROVI HODIE VIII. SEPTEMBRIS

SOLEMNISSIME DEDUCENDUM,

PUBLICITUS INTIMAT

CHRISTOPHORUS
REDEKER, D.

& p. t.

ACADEMIÆ RECTOR.

ROSTOCKI,

TYPIS JOH. WEPPLINGII, UNIV. TYPOGR. 1686.

av 7.

Quod illis evenire
solet, quibus turbulen-
ta tempestas, in scopuloso &
vastò mari repente exurgens,
præsentiissimum minatur nau-
fragium, ut, præ subitâ istâ ca-
lamitate, quæ metum ipsum
prævertit, & prudentiam om-

niem occupat, non vocem, sed ipsum adeò sen-
sum perdant; Id mihi evenit hæc luce ferali, quâ
**GRANDE ECCLESIAE DECUS, SERENISSIMI
DUCIS DELICIUM, ORBISq; LITERATI INSI-
GNE ORNAMENTUM: MICHAELEM SIRICI-
UM** nobis perquam ærumnosò excessu ereptum
ac humanis rebus sublarum esse publicè significare
cogor. Sensus attonitos nimia præpedit ægritudo,
& calamus scripturientem parum sibi constantem
reddit mæroris reputatio; ut is ipse tantâ affectu-
um importunitate tremulus, nil præter singultus,
gemitus & suspiria proferre valeat. **Graviore hanc
esse**

esse juber tristitiam pallida PRUDENTISSIMÆ,
CONJUGIS frons, quæ fortunatissima hæctenus,
nunc demum, suopte Judiciò, infelicissima, amati
Conjugis obitum amarissimè atq; insolabiliter de-
flet, & carissimos sibi cineres perpetuò lachryma-
rū imbre irrigat. In stuporem me conjicit superstes
utriusque sexus flebilis PROLES, quæ in tam subi-
tâ consternatione attonita acerbò immanis dolo-
ris sensu penè exanimatur. Et utinam! dolor
iste acerbissimus hosce tantum animos rangeret,
eum quodammodo verbis exprimi posse crede-
rem; Ast cum præter hos, Aulam quoq; Illustris-
simam, Almam Academiam, & Orthodoxum
Christianorum Cœrum suâ magnitudine impleat,
qualem in publicò pariter ac privato luctu con-
cinnare addeccat sermonem, animo vix occurrit.
Celeberrimum naturæ æmulum Timanthen, ,
quando dirum Iphigeniæ sacrificium referre de-
beret, Agamemnonis caput involvendo summi
mœroris acerbiterate arte exprimi non posse con-
fessum fuisse, monumentis annalium mandatum
est. Hujus optimò jure ego Imitator esse pos-
sem, qui superstites MAGNI SIRICII virtutes,
extra laudis nostræ terminum constitutas, Pro-
grammate quòdam delineare in animum induxi.
Et ingratum omnino atq; impium videri posset,
si tan;

firantæ virtutes, quarum non sine admiratione meminisse, nec sine impietatis notâ oblivisci licet, posthumâ laude defraudarem. Menandro Optimo Bactrorum Regi in castris mortuo honorificè in Civitatibus omnibus parentatum est: de Reliquiis ipsius autem adeo pugnatum, ut vix hæc conditione pax steterit, ut singulæ civitates, parte æquali cinerum ejus ablatâ, monumentum ei statuerent. Eâdem laude inclaruit Ægyptiorum pariter & Romanorum in honorandis Magnatum exequiis religio, nefas putantium, si non perennem illorum memoriam, quorum merita de Republicâ egregia existerent, reverenter haberent, nec illum, cujus ope, fide, & consilio suffulta esset Patria, publicis panegyricis, Mausoleis, pyramidibus, obeliscis, & aliorum generum monumentis, æternis virtutum indicibus honorarent. Quare & ego pietatis officiiq; esse mei crediderim **SIRICIANAS VIRTUTES**, quas semper sanctè colui, humili licet ac submissò scribendi genere, aliquatenus adumbrare. Si Gravissimorum Virorum monumenta evolvamus, si fastos temporum indices consulamus, venerandam Antiquitatem à natalium & Patriæ splendore haud mediocre Venerationis argumentum cepisse videmus, adeo ut mutuos Patriæ titulos

rulos illis tribueret, qui obscurioris Originis es-
sent; è contrariò propriis virtutibus nitentes Pa-
triæ gloriam æternum propagarent. Quantum
Roma sibi de suis Cæsaribus, Augustis, Merellis,
Curiis gratulata sit; quantum Carthago de Han-
nibale, quantum Athenæ de suo Miltiade, Cimo-
ne, Themistocle gavisæ fuerint, illis notum
est, qui antiquitatem explorarunt; Verum quid
peregrinis immoror? Habet & Inclyta Lubeca, in
quo cum vetustis illis comparari possit, quæ suâ, &
aliorum Celebratissimorum Virorum, & NO-
STRI SIRICII laude celebrari meretur, quippe
illa magis à NOSTRO quam NOSTER ab illâ
inclaruit. Quemadmodum Colonus non solum
terræ felicitatem, cui insita arbor est, explorat;
sed & stirpem, ex quâ fructus futuros prælagire
solet, investigat: Ita ego quoque non laude Patriæ,
quæ BEATISSIMO NOSTRO incunabula præ-
buit, contentus sum; sed & celebritatem SIRICI-
ANÆ stirpis aggrediar, eamque propter incom-
parabilem fructum, quem & Ecclesiæ, & Prin-
cipibus, & Academiis, & probis omnibus suppe-
ditavit, venerabor. Liceat mihi laudabi-
li Christianorum institutò egregias Majorum
NOSTRI MAGNI SIRICII virtutes e tumu-
lis suis excitatas paucis representare. Patrem
habuit

habuit Virum admodum Reverendum & Clarissimum Dnm. MICHAELEM SIRICIUM, Philosophia Magistrum Excellentissimum, Pastorem praeipuae, quae Lubeca est, Ecclesiae quondam vigilantissimum; Matrem verò salutavit AGNETAM REUTERIAM Matronam, cum viveret, omnibus sexus sui virtutibus insignem. Avum paternum laudavit MICHAELEM SIRICIUM, Civem suae patriae spectatissimum; Aviam verò ejusdem lineae MAGDALENAM BECKERS, foeminam nulli secundam. Avus maternus fuit Vir Amplissimus & Prudentissimus, Dominus GERHARDUS REUTERUS, Senator apud Lubecenses laudatissimus, cujus conjux ELISABETHA MILLIES, Foeminarum Decus & Ornamentum. Si ergò certam à natalibus spem capere licet, quid quæso non poterat ex tam bonis, tamque piis Majoribus sperari? Est enim quædam diviniore piis insita animis virtus, quæ ad Majorum similitudinem proba cujusq; Indoles fertur, quæ per venas instillata late quasi materno imbibitur. Postquam ergo anno hujus seculi 28. die 21. Decembris hæc luce frui cœpisset NOSTER SIRICIUS, & per sacrum divinæ aquæ fontem ab ingenitâ labe purgatus, Ecclesiae Christi, extra quam nulla salus, insertus esset, præcipua fuit Parentum cura, quam natura,

natura & pietas ipsis injecerat, quæ ratione
subsecuturis annis bene vivere posset probæ In-
dolis filius. Noverant enim Optimi Parentes ho-
minem nasci solidæ ac salutaris cognitionis omni-
no expertem, ut in ejusdem animo deinde, ve-
lut in rasa quadam tabulâ, institutio ac doctrina
optimarum artium & scientiarum depingat ima-
gines, & morum documenta inscribat educatio,
Ursa mox ab ipsô partu informem foetum, dum
mollis adhuc est, circumlambendo perficit &
membra effingit, omnem alias perditura operam,
si indurescere sineret. Erant igitur Parentes **BE-
ATI NOSTRI** maximè solliciti, ut recens nâ-
tum bonæ submitterent informationi, atque non
Proletarios cultores, aut rigidos Orbilios; sed ma-
gistros insignes tenerrimam mentem artibus ac
scientiis Reipublicæ, Ecclesiæ, & Patriæ profuturis
imbuentes adsciscerent. Curæ ac sollicitudini re-
sponderunt fertilissima virrutum Seminaria, Scho-
la nimirum Lubecensis, & Pædagogium, quod
tunc temporis apud Sedinenses erat illustre.
Nactus igitur **BEATUS NOSTER** bonos
studiorum suorum moderatores mentem omni-
um disciplinarum capacem, magnô cum animi pro-
lubio, studiis mancipavit humanioribus; Quo-
rum cum tyrocinia fideliter imbibisset, & solida
eorum

eorum fundamenta jecisset, Sacro Sanctæ Theologiae studio totum se dedit. Nam non sibi, sed Ecclesiae se natum, & publicæ saluti destinatum esse sciebat. Olim magnâ in laude positum fuit Athenis, Alexandriae, Romæ, sub hęc vel illō præceptore studuisse: cum & Cicero communis Eloquentiæ parens in Philosophiâ Philonis, in Eloquentiâ Molonis Rhodii, in Jure scævolarū operâ se usum fuisse sæpe gloriatus sit, quanti obsecro æstimandum est MAGNUM NOSTRUM SIRICUM tot tantorumque apud diversas Academi-
as Virorum, Lipsiæ Excellentissimi Hulsemanni, Wittebergæ Acutissimi Scharffii, Helmstadij Dissertissimorum Theologorum Discipulum fuisse, discendi, legendi, audiendi, cupidum, fidelem obsequentem? Quid mirum igitur quod intra biennium vitæ Academicæ pulpita sub præsidio *Excellentissimi Scharffii* ascendens Disputationem *de Sacrâ Scripturâ* satis piè, satisque eruditè elaboratam, non sine Eruditissimorum singulari approbatione, defenderit? Eminebat jam tum in illo naturalis quædam egregiæ indolis vis, ad summa quæque nata, præludebat juventa futuræ magnitudini, quam sacri laboris de sacra scripturâ acrothinia amplissimè pollicebantur. Annō hujus seculi quinquagesimō septimō in Academia Gies-
sensi

sensi, (ad quam se annò quinquagesimò primò contulerat, & per sexennium tantà cum solertia ibidem commoratus erat, ut etiam ii, qui diu magnà cum laude docuerant, eum discendi animò convenirent), Disputationem pro obtinendis honoribus non sine applausu habuit, & honores meritis dignos reverenter petiit. Impetravit facilè, quam petierat, Doctoralem Dignitatem, optabilem quidem & honorificam; at tamen & onerosam multisque curis obnoxiam. Cadunt in eam virtutes omnes, atque ita cadunt, ut, si absint, ea, quæ dignitas est, dignitas esse desinat, vel sit etiam summa deformitas. Sunt autem Doctoris Theologiæ virtutes præclaræ, MAGNO SIRICIO dignæ, æternæque cum gloriâ conjunctæ veluti: Pietatem præcipuè colere, excubare animò pro salute ac Dignitate Ecclesiæ, liberalitatem sine spe præmiorum exercere, nihil omnino facere, nihil cogitare, in quò statim Decus non eluceat. Quæ verò Virtus, quæ SIRICIO OPTIMO non erat propria? Nam ut à cultu divini Numinis, fundamentò omnium virtutum firmissimò, principium ducam: Nullum BEATUS NOSTER diem abire passus est, quò non ardentissimis precibus Sanctissimum Numen pro incolumitate Ecclesiæ, & omnium ejus membrorum

B

salute

salute supplex invocabat. Singulare ejus erat
studium conservandæ veræ Religionis, & ad-
versus eos, qui illam ullâ ex parte labefactare
conarentur, implacabile ejus odium semper elu-
cebat; Cum illis perpetuum bellum gerens, ne
punctum quidem temporis in vitâ ab iis ad sa-
niores mentem reducendis conquiescebat. In-
flammabat animum ipsius Zelus Ecclesiæ, neque
quisquam unquam verius idem quod olim David
dicere potuit: *Nonne eos, qui oderunt te Domine,
oderam, & super tuos inimicos tabescebam, ? Profe-
ctò odio oderam illos.* Non tamen cum Timone,
Nerone, aut Diogene exuebat animum placidum
atque affabilem, abhorrebat à Catonis vultu, ne-
minem aut aspectu, aut colloquiò suò arcebat,
nihil iusta petentibus denegabat, si quid negare
cogebatur, eâ utebatur lenitate sermonis, ut eos,
quibus negabat, æquos à se placatosque dimit-
teret. Et ut paucis multa comprehendam, non
solum Aristidem, & Canutum justitiâ, Lycurgum
fide, Catonem Prudentiâ; sed omnia omnium
ætatum nomina virtutibus omnibus superavit.
Nactus est exinde tantarum virtutum optimos
æstimatores, Viros Principes & quos ad governa-
cula erectos venerari licet, Dynastas; siquidem
vix disputationem inauguralem d. 26. Februarii
anno

annò hujus seculi quinquagesimò septimò habue-
rat, cum Illi SERENISSIMUS HASSIÆ LAND-
GRAVIUS extraordinariæ Theologicæ professio-
nis munus in Academiâ Giessena clementissimè
offerret. Cui muneri tam solerter, tam eruditè
præfuit, ut vix anni spatiò elapsò eminentissimis
virtutibus, quibus tanquam penetrantissimis radiis
torum Landgraviatum impleverat, ad ordina-
riam historiæ Ecclesiasticæ Professionem, & Ec-
clesiasticam functionem iter sibi sterneret. Sin-
gularis eruditio non permittebat, ut LAUDES
SIRICIANÆ occultarentur, aut cancellis quasi
includerentur, Nominis ejus gloria ad Principum,
& Regum faventes pervolabat aures, quorum
quisque sibi tantum nostræ Religionis Atlantem,
animitus exoptabat. Stada, quæ Regiminis Svecici in
Episcopatu Bremensi sedes est, attrahicis conditio-
nibus DEFUNCTUM movere, & ad se vocare,
laborabat; Sed frustra. Gratia quippe SERE-
NISSIMI LANDGRAVII DEFUNCTUM NO-
STRUM omnibus Theologis anteponebat benigna
abiturienti injiciebat retinacula, nec facile dimis-
sura fuisset; nisi SERENISSIMUS CELSISSI-
MUSQUE PRINCEPS AC DOMINUS, DOMI-
NUS GUSTAVUS ADOLPHUS &c. DOMINUS
NOSTER LONGE CLEMENTISSIMUS VIRI

animū conciliasset, & suavitate innatā eō per-
movisset, ut, Giessæ valedicens, SERENISSIMO
DUCI à concionibus aulicis se futurum anno 70.
die 28. Octobr. sisteret. Nihil durante hoc mune-
re omisit eorum, quæ à piō infimul & eruditō
exigi poterant Sacerdote. Vita ejus adeō erat in-
culpara, adeō honestis moribus accommodata,
ut vivum auditoribus suis vivendi esset exemplar;
In cathedra non rixas inutiles, ut multi, qui cu-
lices excolant & Camelos deglutiunt, ciebat; sed
ex sententia Chrysoctomi: *benè vi endo, & benè
docendo*, populum instruebat. Hinc gratia SE-
RENISSIMI PRINCIPIS DOMINI NOSTRI
LONGE CLEMENTISSIMI altiores egit radi-
ces & indies crevit, adeō ut Professionem Theo-
logicam in hac Universitate, Ephoriam Dicece-
leos Rostochiensis & Assessoratum Consistorii in
DEFUNCTUM anno 76. clementissimè deferret. Non
tamē succubuit sub onere multiplici VIRI virtus, sed
quò magis premebatur, eō magis ut palma, vires &
augmentum capiebat, & intimius in MAXIME PII
PRINCIPIS gratiam se insinuabat. Hæc non permit-
tebat, ut hîc nobiscum ex votis nostris viveret,
sed Gustrovii detineretur VIR RELIGIOSISSIMUS,
Pietati SERENISSIMI PRINCIPIS velificaturus, quo-
usque vita & vires permitterent, Non quoque jam
præte-

prætereundum est tacitè Matrimonium NOSTRI
DEFUNCTI: Elegit rerum domesticarum Soci-
am: Virginem ANNAM JULIANAM, Viri Specta-
tissimi & integerrimi ADAMI FORTHENII Civis
& Mercatoris quondam apud Francofurtenses ad
Mœnum primarii, filiam natu majorem. Cujus si-
ve ortus splendorem, siue Indolis præstantiam, si-
ve morum venustatem, & vitæ sanctimoniam, si-
ve reliquas dotes sexu hoc apprimè dignas intuea-
ris, ornatissimam, lectissimam, eamque die 27. Ju-
nii annò hujus seculi 59. domum duxit. Didice-
rat enim ex sacris literis & ex Patrum Ecclesiæ
monumentis: Clericum illæ sâ cōscientiâ Conjugem
non primâ tantum; sed alterâ quoque vice ducere
posse, prout peculiari *de Episcopo Deutero-*
gamo opusculò eruditè orbi literato exposuit.
Fuit felix, fuit fausta, & decimâ sobole beata hæc
prima maritalis copula, tribus nimirum filiis, &
septem filiabus in apicem productis. Harum
tres ex hac mortalitate, inverso naturæ ordine,
ante parentes discesserunt; superstites autem li-
beri, qui anno hujus seculi septuagesimo septimo
MATRIS obitum acerbissimè tulerāt, jam DEFUN-
CTUM PATREM mœstissimè pariter lugent. Natu
major filius est ERNESTUS GERHARDUS, Phi-
losophiæ Magister Dignissimus, & Theologiæ, re-
liqua-

B 3

liqua-

liqvarumq̄ve paternarum virtutum strenuus imi-
tator; Secundò genitus JOHANNES, Medicinæ
sedulam navat operam, naturamq̄ve rerum ab-
sconditarum diligentissimè investigat; Minimus fi-
liorum, GUSTAVUS ADOLPHUS humaniori-
bus non sine laude incumbit literis, Prima filiarum
ANNA LUDOVICA CATHARINA, Viro pluri-
mùm Reverendo, & Excellentissimo, DN. NICO-
LAO DASSOVIO, S. S. Theol. Licentiato, & Pro-
fessori Gryphisvaldensi Meritissimo, in matrimo-
nium data est. Reliquæ filiz, utpote: AGNE-
TA CATHARINA, DRUIDA LUCRETIA, & SO-
PHIA CATHARINA, licet per ætatis culpam do-
loris gravitatem nec dum penitus capiant, cum
cæteris tamen fratribus & sororibus, udis oculis,
& lamentationibus, sibi dulcissimum Patrem ere-
ptum, conq̄verunt. Eripuerat, ut audivimus,
NOSTRO SIRICIO lex naturæ primam Conju-
gem, & lætitiæ SIRICIANÆ splendorem in atram
converterat tristitiæ caliginem; cùm ad secunda
vota, tempore luctus elapsò, & urgente rerum do-
mesticarum necessitate, transire cogeretur. Fortu-
næ igitur domesticæ sociam in posterum elegit
ANNAM PLÖNNIES, ex vetustissimâ, & celeberrimâ
Plönniorum familiâ ortam foeminam, De-
functi *Uiri Consultissimi, & Amplissimi, Domini Li-
centiati*

centiati Samuelis Schützii affinitatis vinculo quondam
mihi Coniunctissimi, relictam viduam, foeminam
laudatissimam, cum qua, licet sterile, concors ta-
men ad vitæ finem habuit Conjugium. Unde il-
la eò impensius quoque amaro Mariti desideratis-
simi funeri indolescit, & cum enormi solaminis
deliquio conflictatur. Cui, & Liberis ut uberrima
ex alto gratia succurrat, & laborantes mœrore spiri-
tus potentissimè reficiat, intimitus voce Ingemiscit
præterea Eruditorū Orbis non solum INCOMP-
RABILEM THEOLOGUM, sed & DISERTISSI-
MUM PHILOGUM sibi surreptum esse, cujus in-
gentes animi dotes, & à funere victura Scripta, re-
verenter usque habere sedulo annitetur, quoties
legentium manibus se offerent: *Disputationum*
Theologicarum Decas, Tractatus de Simone Mago,
de Ebionitis, de Religione Muscoviticâ, de Idolò papa-
li, de Successione Ecclesiasticâ, de lachrymis Christi, de
uxore unâ, de immortalitate animæ, Præco pœnitentiæ.
Sperat ille ipse quoque quosdam adhuc quasi in
utero latitantes tractatus, nempe de querendâ in
omnibus gloriâ DEI, *Commentarios in Genesim &*
Exodum, partem tertiam de Successione Ecclesiasticâ, O-
stensionem fundamentalem abominationum papatus
circa cultum religiosum, mox lucem visuros esse. Ex
quibus omnibus luculenter patet, MICHAELEM
SI-

SIRICIUM extitisse Virum sine exemplo, & dignissimum, ut diutiùs SERENISSIMO DUCI, ORTHODOXÆ ECCLESIAE, ALMÆ ACADEMIÆ, REVERENDO CONSISTORIO, totiqve LITERATO ORBI vivendo prodesset. Verùm caligant pro dolor! jam oculi pro salute Ecclesiæ vigilare soliti; fatiscunt humeri, orbem Christianum, sustentare sventi; torpet lingua, quæ oracula suadebat; obrigescit oris decor, in quo ipsa habitabat Humanitas; procumbit corpus solum mortalitatis domicilium. Nostrum igitur, O CIVES! erit, VIRI OPTIMI ET CELEBERRIMI, mortem acerbiùs deslere, & cum funus alio loco ductum comitari non possimus; eâ tamen, quâ par est, mortalitatis reputatione, prosequi, ut demum relicto hõc mortalitatis domiciliõ VESTIGIA SIRICIANA benè prementes, metam æternæ salutis, quam ILLE beatissimè attingit, attingere pariter ex voto queamus.

Programma

natura & pietas ipsis injece
subsecuturis annis bene vivere
dolis filius. Noverant enim O
minem nasci solida ac salutaris
no expertem, ut in ejusdem an
lutin rasa quadam tabula, insti
optimarum artium & scientiaru
gines, & morum documenta i
Urta mox ab ipsó partu inform
mollis adhuc est, circumlam
membra effingit, omnem alias
si indurescere sineret. Erant i
ATI NOSTRI maximè sollici
tum bonæ submitterent inform
Proletarios cultores, aut rigido
gistros insignes tenerrimam m
scientiis Republicæ, Ecclesiæ, &
imbuentes adsciscerent. Curæ
sponderunt fertilissima virtutum
la nimirum Lubecensis, & Pæ
tunc temporis apud Sedinens
Nactus igitur BEATVS NO
studiorum suorum moderator
um disciplinarum capacem, mag
lubiô, studiis mancipavit hum
rum cum tyrocinia fideliter im

ratione
obz In-
ntes ho-
is omni-
le, ve-
Strina
gat ima-
ducatio,
m, dum
rficit &
operam,
ntes BE-
cens na-
que non
sed ma-
ribus ac
ofuturis
udini re-
ia, Scho-
, quod
ustre,
bonos
n omni-
imi pro-
Qvo-
& solida
eorum

